

[Petra Petersen.]

er ingen forbedringer, det opfylder ingen af de løfter, man har givet. De satser, finansministeren foreslår, er lavere end de satser, som socialdemokratiet foreslog i fjor, og børnetilskuddet skal stadig modregnes i skat. Det berettigede krav, mit parti gang på gang har stillet, og som såvel socialdemokratiet som det radikale venstre har erklæret var berettiget, at det bliver barnets moder, der får pengene udbetalt, lader man stadig hånt om.

Krav om børnetilskuddets udbetaling til moderen er også rejst af vore kvindeorganisationer — og med stor styrke, og det skulle vel i og for sig ikke være nødvendigt i dag at motivere det, det er gjort så tit, men jeg kan ikke lade være med at fremdrage det eksempel, jeg fremdrog under første behandling af det af mit parti fremsatte lovforslag om den enlige moder med seks børn. Hun fik sit børnetilskud udbetalt og troede, at det skulle bruges til hendes børn, men så lagde man beslag på det fra værtens side på trods af, at hun under sin sygdom var lovet tryghed af socialkontoret. Man lod hånt om de løfter, man havde givet; og det børnetilskud, der skulle bruges til tøj til hendes børn, blev beslågt af værten. Jeg kan heller ikke undlade at nævne, at på trods af, at det i loven om børnetilskud er ret klart formuleret, at man ikke kan tilbageholde børnetilskud til betaling af gammel skat, så er det en kendsgerning, at en sådan tilbageholdelse gentagne gange har fundet sted, og at myndighederne også på dette område lader fuldkommen hånt om, hvad loven siger.

I det lovforslag, der er fremsat, findes også de meget uheldige zoner, som man nu ellers så småt er begyndt at røre ved. Anvendelse af forskellige satser for disse zoner eller områder er uberettiget og uheldig. Skal vi betragte lovforslaget som en erstatning for ophævet tilskud til levnedsmidler, så er det endnu mere uretfærdigt at oprettholde tre satser, idet tøj og mad er lige dyrt, hvor i landet man befinder sig. Det, vi trænger til, og det, befolkningen venter, er et ensartet børnetilskud landet over, et tilskud, som skal gælde til barnets 18. år, og som skal udbetales til barnets moder og derfor naturligt skal administreres under socialministeriet.

Når jeg har fremsat det omtalte lovforslag på mit partis vegne, har jeg som sagt mødt velvilje overfor tanken i lovforslaget, men man har hver gang henvist til, at behandlingen burde ske i forbindelse med behandlingen af udskrivningsloven. Da vi nu i dag behandler udskrivningsloven, vil jeg gerne spørge, hvorfor man ikke har taget hensyn til de løfter og den velvilje, man har givet udtryk for overfor befolkningen såvel gennem program som gennem valgmateriale og udtalelser på vælgermøderne. Enhver ved, at familier med børn er meget hårdt belastet i økonomisk henseende, og at det er de unge familier, som er hårdest belastet. Det er i dag sådan, at selv folk med arbejde har uendelig svært ved at klare sig. Det er de unge, som har de store huslejer. Jeg kender eksempler på, hvordan sådanne unge mennesker må betale den første uges løn i en måned alene til husleje, den anden uges løn i måneden til de faste udgifter, skatter, fagforening, sygekasse og lignende, den tredje uges løn er ikke stor nok til at dække det, der går til familiens daglige fornødenheder, og den fjerde uges løn skal altså dække alt andet, hvad familien skal bruge. Vi trænger til en bedre familiepolitik, og vi har nu ved behandlingen af udskrivningsloven mulighed for i alle tilfælde at få denne lov forbedret betydeligt.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne begynde med at udtale mig om er par af de spørgsmål, der er stillet, og de enkeltpunkter, der er rejst under debatten, idet jeg iøvrigt takker de ærede ordførere dels for tilslutning til lovforslagene, dels for urban kritik.

Det ærede medlem hr. Hans Knudsen nævnte, at vi måske skulle tale lidt om bundgrænsen for formueskatten. Jeg kan sige, at det er et af de punkter, der vil komme med i skattereformen, og jeg vil i og for sig mene, at det kunne vente dertil, men på forhånd skal jeg ikke tage nogen endelig stilling heroverfor.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte mig om, hvordan det gik med arbejdet i brugsforeningsudvalget, og jeg kan svare, at det foregår i nogenlunde det samme tempo, som dengang vi overtog regeringen.

Det ærede medlem spurgte mig også, hvordan det gik med arbejdet i det såkaldte